

od wynagrodzenia otrzymanego w 1948 r. według skali z art. 13 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu, pracodawca jest obowiązany różnicę wpłacić w terminie do 7 dnia następnego miesiąca po dniu ostatniej wypłaty. Gdyby z tak dokonanego obliczenia wynikła nadpłata, pracodawcy przysługuje prawo wycofania nadwyżki z bieżąco wypłacanych kwot dodatkowej opłaty.

3. Przy wypłacie wynagrodzeń nieperiodycznych (art. 12 ust. (5)) za okres kwiecień — grudzień 1948 r. za podstawę do obliczenia podatku według skali art. 11 w brzmieniu, nadanym przepisami niniejszego dekretu, przyjmuje się wysokość wynagrodzenia, wypłaconego od początku roku, odliczeniu zaś od sumy przypadającego podatku podlega podatek pobrany od początku roku na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących, z tym, że ewentualnie wynikająca z odliczenia nadwyżka nie podlega ani zarachowaniu, ani też zwrotowi.

4. W przypadkach, gdy po dniu wejścia w życie dekretu niniejszego wypłacone zostanie wyrównanie wynagrodzenia za okres poprzedzający dzień 1 kwietnia 1948 r., za podstawę do obliczenia podatku według skali art. 11 w brzmieniu nadanym przepisami niniejszego dekretu przyjmuje się wysokość poprzednio wypłaconego wynagrodzenia łącznie z bieżąco wypłacanym wyrównaniem, odliczeniu zaś od sumy przypadającego podatku podlega podatek poprzednio pobrany na zasadzie przepisów w tym okresie obowiązujących, z tym, że ewentualnie wynikająca z obliczenia nadwyżka nie podlega ani zarachowaniu, ani też zwrotowi.

5. Przy ustalaniu wysokości różnicy podatku w myśl art. 15 i art. 16 zdanie drugie oraz różnicy od łącznych wynagrodzeń (art. 17) za rok kalendarzowy 1948, stosuje się zmiany, wprowadzone przepisami niniejszego dekretu. Gdyby w wyniku obliczenia wskutek zastosowania tych przepisów, powstała nadwyżka podatku zapłaconego w ciągu roku ponad podatek należny w myśl niniejszego dekretu, nadwyżka ta nie podlega ani zarachowaniu, ani też zwrotowi.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220), z uwzględnieniem późniejszych zmian i zastosowaniem nowej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1948 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

118

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 15 marca 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty o odbywaniu praktyki przygotowawczej lekarsko-dentystycznej.

Na podstawie art. 1 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 czerwca 1927 r. o wykonywaniu praktyki dentystycznej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 4, poz. 32) wraz z późniejszymi zmianami zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednoroczna praktyka przygotowawcza lekarsko-dentystyczna powinna być odbyta w uznanych przez Ministra Zdrowia za nadające

się do tego celu ambulatoriach, przychodniach i ruchomych ambulansach lekarsko-dentystycznych lub na oddziałach chirurgiczno-stomatologicznych klinik uniwersyteckich oraz szpitali publicznych.

Spis zakładów uznanych za nadające się do odbywania praktyki przygotowawczej (ust. 1) ustala Minister Zdrowia.

§ 2. Praktyka przygotowawcza powinna być odbyta:

1) po uzyskaniu dyplomu lekarskiego lub lekarsko - dentystycznego albo

2) w czasie trwania studiów, po wysłuchaniu wykładów i wykonaniu zajęć praktycznych przewidzianych programem dla IV roku studiów stomatologicznych lub studiów lekarskich.

§ 3. Czas trwania praktyki przygotowawczej powinien wynieść łącznie co najmniej 2000 godzin.

Zajęcia praktyczne przewidziane programem studiów nie mogą być zaliczane do praktyki przygotowawczej.

§ 4. Okres odbywania praktyki przygotowawczej łącznie z przerwami nie może przekraczać 2 lat.

§ 5. Minister Zdrowia może uznać za równoznaczną z praktyką przygotowawczą, określo-

ną w § 1, praktykę odbytą po ukończeniu studiów w zakładach leczniczych za granicą.

§ 6. Zaświadczenie o odbyciu praktyki przygotowawczej wydają kierownicy instytucji lub zakładów, w których praktyka została odbyta.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wymóg odbycia praktyki przygotowawczej (§ 1) nie dotyczy osób, które przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie rejestracji uzyskały prawo wykonywania praktyki lekarsko - dentystycznej.

Minister Zdrowia:

Tadeusz Michejda

Minister Oświaty:

w z. Eugenia Krossowska

119

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 19 marca 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie zniesienia Rejonowej Komendy Uzupelnień Łódź — Miasto i utworzenia na jej miejsce dwóch Rejonowych Komend Uzupelnień Łódź — Miasto: I i II.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220), zmienionej dekretem z dnia 19 lutego 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 37), zarządza się, co następuje:

§ 1. Znosi się Rejonową Komendę Uzupelnień Łódź — Miasto, istniejącą na podstawie rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 21 sierpnia 1945 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej o utworzeniu nowych, o zmianach istniejących dotychczas rejonowych komend uzupełnień i o ustaleniu ich zasięgu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 196).

§ 2. Tworzy się na jej miejsce dwie rejonowe komendy uzupełnień I kategorii, a mianowicie:

1. Rejonową Komendę uzupełnień Łódź — Miasto I, obejmującą Komisariaty Milicji Obywatelskiej VI, VII, VIII, IX, X i XV oraz

2. Rejonową Komendę Uzupelnień Łódź — Miasto II, obejmującą Komisariaty Milicji Obywatelskiej I, II, III, IV, V, XI, XII, XIII i XIV.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski